

Mantana

měsíčník pro individua a individuality

březen 2016

Úvodní slovo

Nářek dopisovatele

Dlouhé sezení nad článkem o zimní metodice Horoklubu mně přimělo k zamyšlení. Proč? Jak? Proč psát článek o akci, kde vlastně všichni byli? Jak psát o akci, která už byla potřetí a je vlastně pořád stejná? A navíc když mně to jde jak psovi pastva!

Poslední Párkův úvodník, který burcoval všechny Horoklubáky k psaní článků, se dobře četl. I to, že by pak Mantana byla „výrazně lepší a obsáhlejší“ musím odsouhlasit. Ale stojí to psaní vůbec za to, když místo abych pocíťoval to Párkem zmiňované spisovatelské střívko, vidím na obrazovce monitoru odraz střeva? Vždyť už se jen opakuju. Co psát o Výrovce? Vždyť už jsem o ní psal vloni i předloni. Jaké super informace můžu dát? Jaké super slovní obraty ještě můžu vymyslet? Takové a podobné chmurné myšlenky se mně honily hlavou tak dlouho, až jsem si řekl, že buď si sám sobě najdu dobrý důvod proč psát, nebo prostě článek psát nebudu.

Samozřejmě, že zimní metodika na Výrovce nebyla úplně stejná jako vloni. Částečně se obměnili účastníci, docela zásadní změna nastala i u těch, kteří se k obveselení kolektivu rozhodli ukázat nechutný obsah svého žaludku, ale za samostatný článek to tedy rozhodně nestojí. Tak proč? A pak jsem ten článek začal psát.

Protože Mantana si nikdy nekladla za cíl podávání super informací. Mantana je tady od toho, aby byl vidět pohyb. Oddílový pohyb. Protože co se nehýbe, je mrtvé!

Lezecká sezóna už buší na dveře, a tak Vám i Horoklubu přeju spoustu pohybu. Pohybu vertikálního, pohybu horizontálního, pohybu radostného.

Broněk

Potřetí

27. 2. - 1. 3. 2016

Broněk Bandas

Mažu přesně 59 e-mailů, které mají v předmětu napsáno Výrovka. Pár si jich ukládám do složky Výrovka k použití na příští rok a pár do složky Horoklub kvůli statistice. Další, v pořadí už třetí, zimní metodika v Krkonoších je za námi. Už vloni jsem psal, že hodnotit nějakou akci na začátku článku není příliš obvyklé. Ale nemůžu si pomoci. Díky společnému úsilí „vejborů“ Horoklubu, instruktorů a všech, kteří vedli výcvik na stanovištích nebo pomáhali s výpočetní technikou jsme už potřetí, dostali pomyslnou jedničku s hvězdičkou. Na úspěchu metodiky se samozřejmě podílelo i počasí, ideální poloha chalupy, nateklý ledopád a spousta drobností, které nám Výrovka nabízí. A tohle všechno mně dělalo jakousi „kolektivní“ radost směrem ven. K vám. K účastníkům. Z Výrovky jsem ale měl ještě radost soukromou. Směrem dovnitř. Radost,

že se zase po dlouhé době sešla stará parta instruktorů. Bohouš Dvořák, Jíra Šťastný, Honza Jansa a já. Vrátily se mně dávno zapomenuté příhody s Bohoušem, dlouhé metodické debaty s Honzou a v duchu jsem si prošel desítky vrcholů, které jsme společně s Jírou vylezli. A jestli vám přijde, že tohle hledání starých časů je dědkovské, tak samozřejmě je. No a co!

„Vsad’ se, že nezastaví! Dívej! On nezastaví. Projde kolem nás a ani nezvedne hlavu.“, říkal jsem potichu Pavlovi, když se k nám na Richterových boudách přiblížil Atom. Už nějakou chvíli jsme záměrně Atoma trápili tím, že jsme mu cestou z Pece na Výrovku vytrvale ukazovali svá záda. Ani nevím, kdy jsme se s Pavlem na téhle kulišárně domluvili. Ono to přišlo tak nějak spontánně, protože dělat kulišárny Atomovi je ohromně zábavné. Na

Záchrana zasypaného z laviny

Richtrovkách jsme se rozhodli počkat a co myslíte? Nezastavil! V mírném předklonu, tvář kamenná, ignorujíc naše vtipné poznámky, s hlavou bojovně vytrčenou dopředu, masťil strojovým tempem okolo nás do kopce, a že se nejedná o atomového robota, se dalo poznat jen podle mohutného funění. Nu což Atome. „Když ty obkladačky, tak my břizolit a o štok vejš!“ Za chvíli jsme si to dupali všichni v jedné řadě a Atom s námi vedl dialog jako soudruh Lenin, blahé paměti (*Kdysi se*

Vyprošťování z trhliny

tradovalo, že se sovětským soudruhům podařilo vést dialog se zesnulým Vladimírem Iljičem ještě dvacet minut po jeho smrti. Jedinou drobnou chybičkou na tomto převratném pokusu bylo, že jim Lenin neodpovídal). Pavel ještě půjčil Atomovi hůlky a pak nasadil takové tempo, že jsem i já musel pořádně zabrat. A ponechávajíc Atoma v tmavém lese svému osu-

du, řehtalo mé ego jak mladé hříbě. Díky, že jsi přijel Tome.

Největší problém z celé metodiky mně způsobila páteční přednáška. Toužil jsem opět mít nějakou bombu, věděl jsem, kdo takovou bombu má, ale sehnat jí bylo velmi obtížné a ještě jsem musel slíbit, že jí použiji jen pro metodiku a pak jí smažu. Ale myslím, že to stálo za to. Aspoň z výrazu tváře a z následné debaty soudě. Skutečné záběry podchlazeného člověka byly úvodem do metodiky a zároveň uvedly i hlavní téma celého výcviku: podchlazení, jeho projevy a první pomoc při podchlazení.

A jak to tak bývá, akademická debata po přednášce plynule přešla v kultivované povídání si u piva za kytarového doprovodu, které posléze přešlo v kytarověv, který V půl druhé číšník zákeřně opustil výčep a způsobil tím naprostou devastaci zásob tvrdého alkoholu nejen všech přítomných, ale dokonce i těch, kte-

Jak na ledopád ...

ří už dávno spali.

Zapomněl jsem říct, že jsme se tento rok pokusili administrativně technickými opatřeními omezit počet účastníků metodiky. Důvodem nebylo to, že bychom neměli rádi lidi, ale to, že v takovém počtu účastníků, jako bylo vloni a předloni, bylo velmi obtížné procvičit aspoň základy metodiky a nemožné posunout se k novým disciplínám. Výše uvedený záměr se nám podařil. Částečně. Nebylo nás už 39, ale jen 38. V sobotu tedy zahajujeme už zaběhnutý a vyzkoušený systém čtyř stanovišť, stejných jako vloni. Největší počet lektorů se soustředil na vytahování z trhliny. Protože co si budeme povídat. Většina z nás si vytahování vyzkouší jen jednou za rok na metodice a zopakovat si to šli v podstatě všichni. Také práci s lavinovými vyhledávači děláme každý rok, ale platí tady totéž, co o vytahování z trhliny a postupně se na tomhle stano-

višti vystřídala většina přítomných. Zkouška pobytu pod lavinou není povinná a stejně jako vždy to vypadalo, že bude jeden, maximálně dva zájemci. Ale (jako vloni) jsme pro jistotu šli s Letošem připravit jámu s tím, že si to asi někdo bude chtít zkusit. Výsledek už tušíte. Rok nechci vidět lopatu! Taky ledopád byl neustále v permanenci a program jsme ještě museli upravit tak, že sešlo z plánovaného odpoledního nácviku záchrany podchlazeného a nakonec i z plánované večerní přednášky o lavinách. Přesněji, přednáška byla. Ale souhrou okolností se přednášky ujal Pepa Šimůnek, profesionální horský vůdce, který na Výrovce provozuje výcvikové centrum a po přednášce přidal ještě filmy z výstupu na osmitisícovky a dobytí Jižního pólu na lyžích. Náročnost celého dne asi nejlíp vystihuje to, že nedošlo ani na večírek s kytarořevem a všichni jsme zvadli po půlnoci. Blahouš se vydal spát do záhrabu, který si přes den udělal nedaleko chalupy a my do postýlek. Proč o tom píšu? Protože to bylo v podstatě špatně, protože se spát

Improvizovaná nosítka

Turistika na polské hranici

nemělo. Novinkou letošního roku totiž byl plánovaný výlet na východ slunce na Sněžce. Blahouš byl demokraticky vybrán vedoucím výletu a bylo i docela dost zájemců, ale počasí neporučíš. Neděle nám připravila nárazový vítr, nízkou oblačnost a drobné sněžení.

Neděle je den individuálních činností. Nově nám na Výrovce přibyla možnost půjčit si skialpy, a tak zatím, co si někdo ještě domluvil instruktory k zopakování metodiky, další si vyrazili na skialpy, na pěší túru nebo na běžky. Někomu se může zdát, že to už nebyla žádná metodika, ale neděle prověřila jak kvalitu oblečení, tak schopnost každého ho správně vrstvit. A co si budeme říkat. V Chomutově letos možnost vyzkoušet si zimní výbavu moc nebylo. Přišel čas odjezdu do Pece. Na to, aby se i taková obyčejná věc, jako je odjezd z chaty, stala dobrodružstvím, stačí běžky a sáňky. Cesta od Výrovky do Pece totiž ze všeho nejvíc připomíná červenou sjezdovku širokou tři metry a obklopenou stromy. Já s Šiškou jsme na saních odjížděli jako poslední. K velké škodě běžkařů, kteří

celou cestu museli ploužit a před řítícími se sáněmi zoufale uskakovali do lesa. My se zatím na saních modlili, aby proti nám nevyjela rolba nebo sněžný skútr, protože cesta místy připomínala koryto bobové dráhy a naše snaha brzdit byla zbytečná.

A dál? Šed' všedních dní. Metodika je minulostí. Věřím, že si každý z Výrovky odvážel nějaký zajímavý zážitek. A že si každý díky páteční přednášce zapamatoval, jak vypadá podchlazení a jak je důležité zajistit teplotu tělesného jádra. V případě Radůzy pak tělesného jádra a Julči.

Zimní metodiky Horoklubu Chomutov se ve dnech 27. 2. - 1. 3. 2015 na chatě Výrovka v Krkonoších zúčastnili: Broněk, Šiška, Buchtík Zabiják, LeToš, Bohouš, Honza, Verča, Blahouš, Pája, Radůza, Markéta, Kachna, Pepča, Silvi, Filip, Martin, Pavel, Zuzka, Lukáš, Zdeněk, Deivina, Malmen, Natálka, Danielka, Jířa, Mária, Fíla, Zdena, Bára, Mates, Vojta, Michal, Šarlota, Katka, Atom, Dáda, Lud'a, Háša, Fanoušek a blíže neurčený počet zvířátek.

Broněk

Jak to šlo v kadaňském horokroužku

Radka Štejnarová

Tak se nám to v našem kroužku pěkně sešlo. Nejen že to dětem dobře leze, ale taky běhá. V loňském roce jsme navštívili docela dost oblastí, kde jsme vylezli spoustu pěkných a i těžších cest.

Když skončila stěna, lezlo se jednou do týdne v Perštejně. Občas jsme to změnili a vyrazili na Špičák u Mostu, kde jim rajbákové lezení náramně sedlo.

Perštejn, Říční - Terka Goschalova

Špičák u Mostu - Lukáš Vaněček

Letní soustředění proběhlo na pískovcové Sluneční plotně u Radonic a na opuče v Novém městě nad Metují, ale ještě předtím jsme omrkli horolezecký festival.

Nocleh u Tomáše Janáka

Kemp Malá Skála - celá parta

Sluneční plotna u Radonic, Nikolka Beránková HIS Kindervajíčko 6 , Anička Langerová

Dále jsme lezli v Šemnici, na Sfingách, Strašidlech a na podzim jsme dvakrát vyrazili na Přílepskou skálu. Jeli jsme tam s tím, že se jim tam možná něco podaří vylézt, ale šlo jim to tak dobře, že jsme tam jeli další víkend znovu.

Na zdařilé akci Horoklubu v Bečově nad Teplou, kde jsme měli botanickou zahradu a prohlídku

hradu jen pro sebe, jsme přešli nové cesty v podhradí.

Přílepy, Kazatelna zprava 5, Lukáš Vaněček

Přílepy, Průkopnická 4+, Adam Vaněček

Bečov nad Teplou - Matěj Hlubůček

Sfingy, Údolní pravá hrana 4+, Terka Goschalová

Přes zimu jsme pilně trénovali na kadaňské stěně (párkrát i v jirkovské aréně a na stěně v Černovicích) a ještě jsme podnikli o víkendech pár výšlapů na Bořeň, Jedlák, Úhošť a cestou pěti potoků vyšli na Mědník.

Jedlák

Úhošť

Anička Langerová, Adam a Lukáš Vaněčkovi a Ondra Štejnár reprezentovali horokroužek na zimním běžeckém poháru v Kadani, kde Anička skončila těsně na čtvrtém místě a to bohužel jen kvůli zlomenině. Odběhla z osmnácti závodů osm a v posledním porazila i kluky o dva roky starší. Lukáš byl pátý, Adam šestý s osmi závody a Ondra byl s pěti závody osmý. Nejdelší závod byl Čertovský běh přes Úhošť dlouhý 5600 m. Já abych šla příkladem jsem se zúčastnila alespoň tří závodů.

Čertovský běh přes Úhošť - Adam, Lukáš, Ondra, Anička, Radka

V kroužku máme v současnosti přihlášených 20 dětí od devíti do šestnácti let. Neaktivnějším je 11-13 let. Jak nám v dubnu skončí stěna, plánujeme oblézat skály v blízkém i vzdálenějším okolí, občas to zpestřit během, či cyklistikou. Když by se našel někdo, kdo bych chtěl vypomoci, budeme rádi....

Radka

Do třetice všeho dobrého

Deivi Šišovská

Čas zase běží jak nepolapitelná saň, rok pomalu obrací svůj list, termíny různých akcí jsou ty tam, práce je provedena, sliby splněny, a tak tu máme Vánoce, dovolenou a velký oddech. Pohodové lezení v Perštejně při svařáku s kamarády 24. prosince, další klidové lezení na Bořni 26. prosince a jak říká Broňa, kytarořev s kamarády večer v hospodě, a pak už jen zbytek roku flákání a pohoda na horské chatě až do Nového roku, který přináší pro změnu novou hromadu termínů na akce, kde by člověk rád pobyl v kruhu přátel.

Otázka je kdy a čím začít? Tedy se táži své sestry Petuli (Šišky za svobodna a Bandasky nyní), jestli se začátkem února zúčastníme 3. ročníku lezeckého osmihodinového maratonu na stěně v Jirkově zvané Aréna, odkud jsme si již dvakrát odnesly hodnotné ceny za první místa v kategorii žen. Například tandemový seskok padákem ze 4000 metrů od firmy „Volný pád“ nebo nádherné kalhoty šité firmou Jarky Štejnarové.

K rozhodnutí zúčastnit se opět osmihodinového boje na překližce (i přestože ji úplně nemusíme)

nás přesvědčily dvě skutečnosti:

1. během roku lezecky dospěly dvě šestnáctileté konkurentky z klubu Aréna Jirkov, Andrejka a Míša,

a dost nápadně nám dávaly po dobu prvních lednových tréninků najevo, že ty lepší jsou tu ony. My tuto skutečnost na stěně uznáme, ale venku bych

Jirka Vysoudil

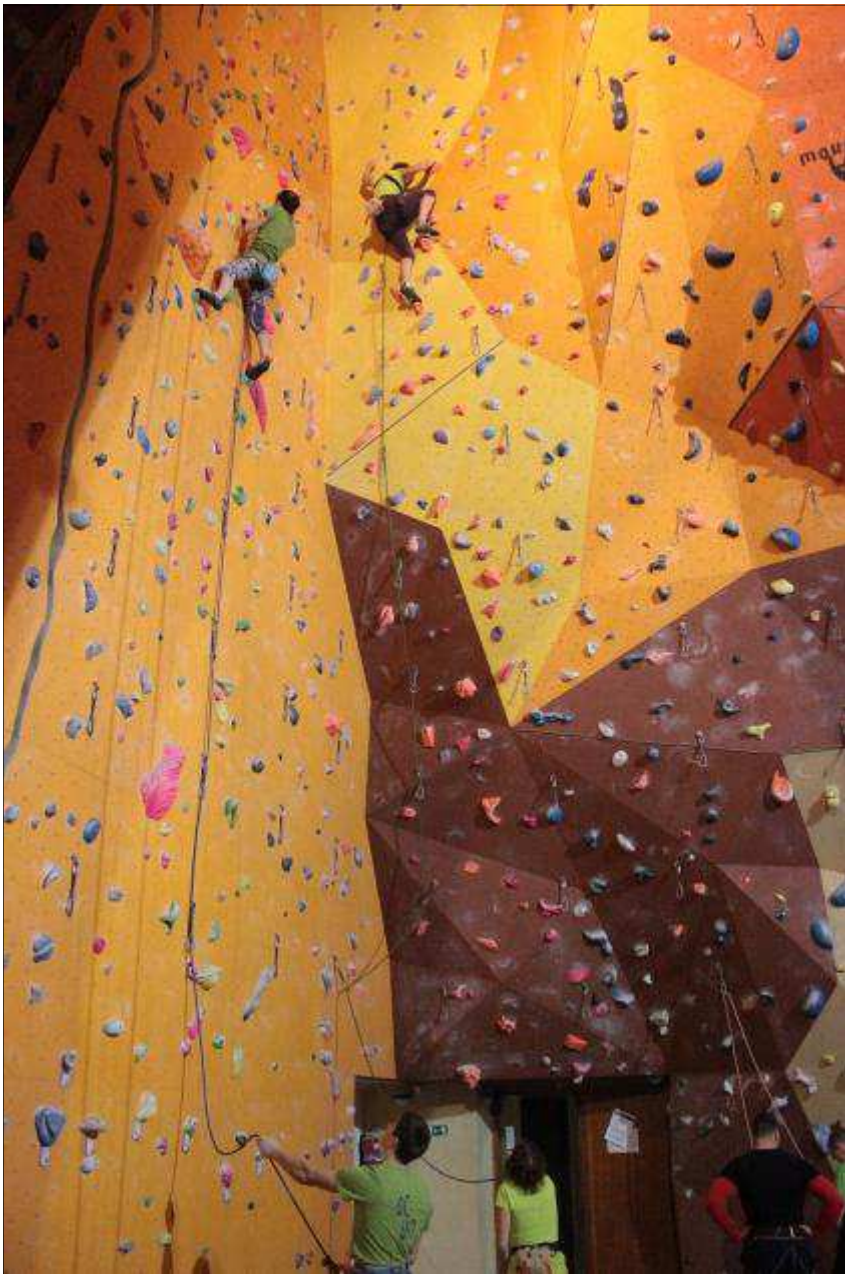

Dárek na podporu od Natálky

se za to silně prala, ovšem naší výhodou (alespoň co se závodů týče) je pár neodpáratelných vlastností, jimiž je vytrvalost a tvrdohlavost, o soutěživosti ani nemluví. A my nastoupíme už proto, že jednou nás někdo porazit musí a my se tomu postavíme čelem, ale bez boje to nebude.

2. bylo nám naznačeno, že holky vyhrají především proto, že my jsme **staré!** Což nás pochopitelně nakoplo, protože člověku je tolik, na kolik se cítí. Tak dřeme a jedno odpoledne

Miša a Šiška

trávíme dokonce na boulderovce pod taktovkou našeho mladého reprezentanta Martina Jecha, za což Martine děkujeme, ale nakonec nebyla tentokrát boulderová stěna počítána do maratonu.

Do závodu zbývalo jen pět dní a začalo se něco dít. Já například zjistila, že se na mých jediných padnoucích extra oblíbených lezečkách klubou dírky, a tak jsem svolila ke koupi lezeček nových, protože na podražení není dost času. Netušila jsem, jak velký problém bude sehnat stejný typ lezeček, co jsem měla, tedy Triop Tiger. O to hůř že už byla středa. Tedy termín dodání do pátku je dost

šibeniční, ale co, jak říká má pracovní kolegyně, zburcovala snad celou republiku, protože jiné lezky jsem nechtěla, tedy jsem prošťourala všechny internetové bazary i lezce a nakonec jsem sehnala.

Sled událostí nabral parádní otáčky. Netušila jsem, jak počasí přispěje dalšímu vývoji. Lezky byly na cestě, my máme natrénováno a venku se tvoří ledovka. Tu noc se rozsekal na kole na ledovce cestou domu nejen Ivánek, k čemuž mu na omluvu přispěla i oslava narození Blahouše Kluce juniora, ale i má sestra za tmy jedoucí do práce na kole. Našla jsem jí ve čtvrtek ráno v její kanceláři uplakanou nad bezohledností lidí. Když se rozplácla na vozovce vlihtnouce do druhého jízdního pruhu, svědek nehody jí ještě zvesela objel a odjel. Asi to bolelo, kotník začínal ladit do modra a boule byla veliká, ale Pet'ule pracovala s nohou na stole a mraženou polévkou na ní. V pátek si pak přece jen "skočila" na chirurgii, snad v domnění, že jí lékař popláca po rameni a na maraton jí odveze, ale utvrdila se v přesvědčení, že na maraton vlastně může, protože kloubní pouzdro kotníku je v pořádku a jde jen o velký otok důsledkem pořádné rány, kterou kotník utrpěl.

No což, že je soutěživý blázen, který zřejmě nechce zklamat svou sestru a zaleknout se mladých holek nocujících na lezečské stěně víme, a tak Pet'ule rve v sobotu ráno lezečku na nateklou nohu a v souboji s botou vítězí. První krok zvládnut, pak už Jarda Zástík junior startuje osmihodinové klání a Pet'ule se zmocnila její klasická nervozita. Začíná se trást a leze jen na třech bodech, ruka, ruka, noha, ruka, ruka noha. Mně se chtělo brečet a přesvědčovala jsem toho mého d'ábla Pet'u, že důležité bylo nastoupit do závodu, ale že

Tentokrát se Deivi jen ptala, ale i tak vypadá ostře ...

je také dobré uznat, že štěstěna tentokráte při nás nestojí a že na to kašleme, že si tu přeci nezničí hnátu, ale to je jak šlápnout do vosího hnízda. Myslím, že mě Pet'ule opravdu nechce zklamat a drží se hesla, které sama ráda a běžně používá jako naše fanyнка na Eurohrách v Doksech: „Není důležité přežít, ale vyhrát.“, a tak se po nějaké chvíli staví na nohu. Vždyť je kloubní pouzdro přeci v pořádku?! Na otázku: „Dáme kafe? Nebo sváčku?“ vrtí zamítavě hlavou. Jako vždy se při jištění jen napije, schroupne půlku housky a leze a leze. Zapomněla jsem podotknout, že holky Andrejka s Míšou nakonec nenastoupily, neb Andrejka musela na nějaký přípravný kurz na přijímačky na školu, tedy závodila jen Míša, ale ve smíšeném teamu muž a žena. Ovšem konkurence přece jen přijela. Byla to dvě děvčata z Prahy, myslím Zuzana a Veronika, my jim říkaly žirafy, neb byly vysoké a velmi solidně lezly. Na rozdíl od nás dokonce i těžké cesty a pokoušely se i o převislé, ale o

to déle jim cesty trvaly a bralo jim to sílu. V tomto závodě jde o taktiku a výdrž, na což my sázíme. Dobrých a vytrvalých lezců tu byla spousta, ale panovala tu spíše dobrá nálada, než rivalita. Extra pěkně se nám lezlo po boku velkého a usměvavého Jardy Zástěry staršího v doprovodu s Jarkou Štejnarovou.

Závěrečná hodina byla už jako vždy spíše běžecká a skákací než lezecká, tempo se pořádně zrychlilo a nám zbývaly tři relativně lehké cesty na pódiu, ale ty jsou stále obsazeny, a tak volíme cesty, které jsme ještě nedaly, vzhledem k jejich obtížnosti. Ale Pet'uli už se otvírají ruce, a tak nám vždy chybí druhý přelez, nedaří se. Posledních pět minut se uvolňují naše lehčí cesty, tedy do nich v rychlosti nastupujeme a netušíme, že jsou pro nás absolutně rozhodující.

Přichází Zástěrky - majitelé stěny, akce je ukončena, papíry se zápisy cest odevzdány a nastává uvolnění a parádní atmosféra. Mám z

nás dobrý pocit, ale dobře je za tři, tak mi zbývá jen zvědavost. Do vyhodnocení je spousta času, a tak jsem ve víru děje promeškala vyhlášení prvních vítězů v kategorii muži/ ženy:

1. místo team Windows a Buchtík - Anna Bryndová a Petr Buchtele Brandl

2. místo team 9b+ - Miška Kalová a Kuba Nachtigal

3. místo Haky team - Danka Háková a Mika Haky

Přichází napínavá chvíle - vyhodnocení žen probíhá od třetího místa a nejsme ani třetí ani druhý, ale první. Radost jsme měly nesku-tečnou, mám prostě draka partáka a neměnila bych!!! Získáváme krásnou cenu od lezecké stěny Aréna - Iano Tendon.

1. místo team Šišky - Petula (Šiška, Bandaska) a Deivi (od druhého nás dělilo pouhých 10 bodů, což jsou př. dvě pětkové cesty)

další ceny od firem La Sportiva, Ocún a města Jirkov získávají:

2. místo team Pepínovy lištičky - Zuzana Bergrová a Veronika Štastná

3. místo team Miňonky - Bára Nemešová a Eliška Zralíková

a dva poukazy na volný pád v tandemu vyhrávají drtiči prvního místa v kategorii mužů:

1. místo team Věstonický venuše - Honza Nebeský (Nebíčko) a Jarda Štěpá-

nek (Jary)

2. místo team Jen tak - Míra Kolčava a Ondřej Hodek

3. místo team Jiskry - Jirka Němec a Jirka Vysoudil.

Všem lezeckým párům móóóc děkuji za super atmosféru a snahu, protože jeden bez druhého bychom tu_dnes nebyli, podporu z domova - Broňovi a Bandasčatům, stejně jako Honzíkovi a jeho dračicím (Natálce za obrázek), Zástěrkám s Vojtou za fajn organizaci a krásné ceny, stejně jako sponzorům. A těm, kteří_toto přátelské zápolení nezkusili, doporučuji příště se zúčastnit, protože je zajímavé si vyzkoušet své odhodlání a vytrvalost a závěrečný mejdan je v tomto téměř rodinném kruhu také opravdu báječný.

Mimochodem, Ivánek má krásnou památeční jizvu na obličej, Pěťa si týden na to zvrtila i druhý kotník a já nové lezečky doposud nepoužila, staré zatím drží ...

Nevím jak příští rok, neb se říká pouze „do třetice všeho dobrého“.

Deivi

Vítězové 3. ročníku Maratónu Arény

GR 20

Přednáška o přechodu Korsiky po „GR 20“, která patří mezi nejhezčí, ale také nejtěžší evropské túry. Na téměř dvě stě kilometrech je nutné překonat přes 10 000 metrů převýšení. O své zážitky z této cesty se s vámi podělí Jiří Šťastný a Blahoslav Kluc z Horoklubu Chomutov.

**Přednáška se koná
ve čtvrtek
21. 4. 2016
od 17.00 hodin
na velkém sále v SKKS.**

Vstupné 50,- Kč.

Duben, květen 2016

8. 4. 20:00 - Kopakabános

- **Tradiční koncert oblíbené jazzové kapely.**

29. 4. 17:00 – 21:00 - 8. kolo
Bouldering Session

- **Otevřený závod v boulderingu.**
- **Více na www.lezecka-arena.cz.**

27. 5. 17:00 – 21:00 - 9. kolo
Bouldering Session

- **Otevřený závod v boulderingu.**
- **Více na www.lezecka-arena.cz.**

Co kdo s kým, kdy, kde jak a komu v březnu 2016

Pavel "Párek" Suchopárek

- 4.3. - 6.3. 41 členů a příznivců Horoklubu se zúčastnilo zimní metodiky na **Výrovce v Krkonoších**, kde si užili dostatek sněhu a sluníčka.
- 5.3. Jarní běžkování v samodomo stopě provozuje mezi **Zákoutím a Svahovou** Párek.
- 6.3. Tentokrát na **Lesné** si projíždí zapadané stopy Párek.
- 7.3. Na pravidelné schůzi výborného výkonu klubu se schází v aréně Letoš, Happy, Bronislav Bandasů, Honza Jansa, Párek a dále Blagodanič Lezeckousezonuzakončič se ženou Renulií a 最佳的登山俱乐部 Jechóza. Také se zde mihly mihule Bandasky a za sklem v terárku se plazí po umělých zdích několik dalších lezců. Ludvik Forest Kostkovatej s Filem dávají 120 lezeckých metrů na **Zlatníku**.
- 8.3. Mezinárodní den žen ve stopě prožívá Párek bez žen(y).
- 9.3. Ve Spolkové islámské republice Německo působí na běžkách Ludvík Kostkovatej.
9. - 13.3. Ota Pavlas s Jirkou Kučerou a kamarády z HO Neratovice působí v **Tatrách na Brnčalově chatě**.
- 13.3. Jířa vyráží na odpolední geochachingovou procházku na Jedlák, Jánský vrch a Jezerku, při které zdolává také jednu z Krušnohorských osmitisovek - Broad Peak.
- 14.3. Kubla Blagodanavyškolič s Blagodanem samotným boulderují nejen na Cestáři v Kotlině (**Kotvině**)
- 17.3. Kostka se Slivkou přelézá dvě pětky (nebo pět dvojek?) na severu republiky a jihu **Bořeně**. Ota Pavlas s Honzou Pavlasem (5,5 roku) v **Erlabrunu přelézají Walter Keiderling Klettersteig**.
- 18.3. Pes se svým Ludvikem Kostkovatým navštěvuje **Drobečci**. Pavel Easy Lev byl s Dickem a Veronikou na vltavské žule a vydrápali několik cest ve **Zvíroticích** na masívu Hospoda. Dobřej začátek sezony.
- 19.3. Miniblagodan v kočárku si lebedící nechal konečně v klidu polézt oba rodiče a to v **Perštejně** na Říční hraně a Břízkové.
- 20.3. V **Yosemitech** loví skalpy s lanem Svinčo, Pája Koukolíčků, Květoslava, Nebíčko a Blahouš Kluců.
23. - 28.3. Významná část činných členů Horoklubu (27 kousků) se vydala na velikonoční objevitelsko - dobytelskou výpravu k jezeru **Garda**. V nádherném jarním počasí se lezlo v triku s krátkým rukávem a bylo vidět, že jsme zimu neproflákali, protože "padaly" pořádný fláky. Lezli jsme v oblastech Noriglio, Il Bersaglio a vícedélkové cesty na Picolo Dain a Monte Casale. Více v příští Mantaně.
- 23.3. Ludva Kostka se jen tak potlouká po Novém Žeberku a nevylézá zhora nic.
- 24.3. Ludva Forest se ségrou Éliškou na **Střeše**. Vylezeny dvě cesty.
- 26.3. Bleskovou spáru na **Jižní věži** na Tannichu dává Ludvik Forest Kostkovatej a pokouší se o Superspáru, však nemá na ni z jara páru.
- 27.3. Sluníčko začalo svítit a tak jediné....**Sfingy**. V údolní stěně působí Blagodaniči s Edí a Kublou. Aleš Michálek vylezl z jara zpoza kamene (nikoli kamen) a ejhle - zdařila se cesta **Matrix v Labáku**. Menší přidružené blasti v okolí **Kočky** oblézá Párek
- 30.3. Na jižní stěně **Bořeně** jistí pes Tereza svého věrného Otu (Pavlas).